

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

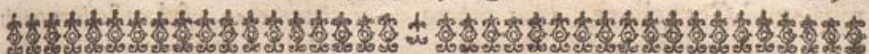
Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio XXXV. Cythara Davidica, per quam David caco dæmonem à Saule fugavit, typus SS. crucis Dominicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO XXXV.

Cithara Davidica, per quam dæmonem
à Saule David fugavit, typus SS. Crucis
Dominicæ.

David tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & resocillabatur Saul, & levius habebat, recedebat enim ab eo spiritus malus. 1. Reg. 16. 23.

I.

Saul primus Hebræorum Rex, ubi à Samuele intellexit, quòd ob demerita sua à regno foret dejiciendus, in tantum mœrorem & insolitam melancholiam devenit, ut nullum amplius humanum superesse videretur remedium, quod tanto malo adhuc posset mederi. Accessit, quòd à spiritu maligno quotidie miserandum in modum exagitaretur, quem nulla vis humana ab illo poterat fugare. In hac luctuosâ rerum facie ineunt ministri illius consilium, ac maturè statuunt, ut ad exhilarandum obsessi Regis animum musica, utpotè opportunum in ejusmodi maniâ remedium, adhiberetur. Itaque ablegantur nuntii, qui peritum quendam citharœdum in aulam vocarent; Et ecce cùm in eremum, sylvamque pedes inferunt, audiunt de loco non adeò remoto suavissimum citharæ sonum. Accedunt propiùs, & inveniunt Davidem tunc 20. annorum adolescentem, citharâ suâ in gratiam lanigeræ sive turbæ psallantem, quem officiosè in urbem & aulam invitant, atque in paucis persuadent, ut relicta vitâ solitariâ & curâ pastorali, ad aulam regiam se conferret, ubi benignè exceptus, citharam suam ad cantum parare cœpit, ad cujus sonitum sine mora nefarius spiritus in fugam actus est: *David tollebat citharam, & percutiebat manu sua, & resocillabatur Saul, & levius habebat, recedebat enim ab eo spiritus malus.* 1. Reg. 16. 23.

S. Prosper, V. Beda, Angelomus & alii per hanc citharam Davidicam SS. Crucem Dominicam subaudiunt: *Non enim, ait Angelomus*

R 2

mus

Cornel. in hunc locum. mus apud Cornelium, illius cithara tanta virtus erat, sed mysterium crucis Christi per lignum extensione nervorum mysticè gerebatur, in qua etiam passio canebatur. Et sicut quondam in Ægypto Hebræi per sanguinem agni Paschalis ab Angelo percutiente liberati sunt, qui cruor erat typus sanguinis Christi in cruce immolandi, ita ait V. Beda, malus spiritus à Saule virtute crucis Christi futuræ pulsus est, cujus figura Davidis cithara exitit. En mirandam SS. Crucis Dominicæ virtutem, cujus umbra jam in antiquo testamento tam salutaris fuit.

2. Progredior ulterius. Erat idem David, nunc ob devictum & interemptum Goliath factus belli dux, sæpius in summis constitutus periculis, quia Saul quotidie illius meditabatur mortem. Fugit proinde ad speluncam Engaddi, aliàs ad speluncam Odollam, ubi quasi in obscuro conclusus carcere, & in densa caligine cor solum liberum habebat ad DEUM, interim foris pugna, intus timores, quia Saul armatus eum obsederat manu, ut eum perderet. Quid interim David inter tot angustias? Currit pro more suo ad citharam suam, tanquam ad ultimum & optimum calamitatis suæ remedium, componit psalmum quinquagesimum sextum, qui incipit: *Miserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea*, ubi charissimam suam citharam alloquitur: *Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara. O David! an non musica in luctu importuna narratio? Hostis animam tuam quærit, & ludis citharâ?*

Merito, subintrat hic S. Augustinus, David in omni sua calamitate ad citharam suam confugit, quia ut Propheta illuminatissimus, & superiori illustratus spiritu per dictam citharam suam Christi passionem & crucem non obscure prævidit, quod satis ex psalmo vigesimo primo patet. Audiamus verba S. Præsulis Hipponensis: *Caro humana, patiens cithara est. Sonet psalterium, illuminentur cæci, audiant surdi, stringantur paralytici, ambulent claudi, surgant agroti, resurgant mortui, iste est sonus psalterii. Sonet & cithara, esuriant, sitiatur, dormiant, teneatur, flagelleretur, irideatur, crucifigatur, sepeliatur. Cum ergo vides in illa carne quædam sonuisse desuper, quædam de inferiori parte, una caro resurrexit, & in una carne agnosimus & psalterium & citharam.*

3. David orationis amantissimus sæpius de die citharam suam apprehendit, quæ debitam DEO laudem dixit & cantavit: *Confitemini Domino in cithara*; Et alio in loco: *Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus*. Juvat hic audire Eucherium: *Iste puer, inquit, in cithara suaviter, inò fortiter canens, malignum spiritum, qui operabatur in Saule, compescuit: non quod cithara illius tanta virtus erat, sed figura crucis. Observa: figura crucis. Est autem cithara ex ligno facta, & convenienter disposita, ex parte supe-*

Psal. 32: 2.
Psal. 42: 4.
Eucher. cir. a
Cornel. in
Apoc. 14: 2.

superiori brachia extendens, ex inferiori in acumen desinens: Crux similiter. In cithara chordæ sunt in longum extensæ, quæ, si peritâ pulsantur manu, suavem reddunt sonum: Per quas chordæ membra Christi in cruce extensâ intelliges. Clavi, quibus chordæ seu fides in cithara annectuntur, & distenduntur, clavos ferreos, quibus Christus cruci affixus est, non obscure denotant. David in cithara septies (si aliis vel belli, vel regni sui gubernandi negotiis non erat impeditus) DEO T. O. M. laudem decantabat: *Septies de die laudem dixi tibi.* Christus Filius David in cruce septem ultima verba in salutem nostram cantavit, & in singulare solatium nobis perpendenda, & recantanda reliquit: 1. Pater, dimitte illis, quia nesciunt quid faciunt. 2. Hodie mecum eris in paradiso. 3. Ecce filius tuus: Ecce Mater tua. 4. Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? 5. Sitio. 6. Consummatum est. 7. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. O luctuosam citharam! Sonet hæc semper in auribus meis, ut non offendam te amplius, Dominus meus, & Deus meus, ac Amor meus crucifixus JESUS.

4. Solebat autem David citharam suam vocare gloriam suam: *Exurge gloria mea, exurge psalterium & cithara.* Gloria nostra, ait Gentium *Psalm. 56. 12.* Doctor Paulus, crux est, gloria omnium Christianorum: *Mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.* Ecce jam tunc in umbra veteris testamenti S. Davidi, & S. Paulo in lege Evangelica, omnibusque Sanctis atque Electis unica gloria fuit crux & crucifixus JESUS. Et in quo tu gloriaris, anime mi? an in divitiis, corporis commoditatibus, voluptatibus &c.? Absit.

Apprehende potiùs hanc mysticam citharam (crucifixum Jesum) qui in cunctis adversitatibus ac tentationibus tuis, tum in vita, tum in morte erit gloria, salus & vita æterna. Dic proinde, & assuesce sæpiùs, dum crucifixum Amorem tuumprehendis & oscularis: *Exurge gloria mea, exurge psalterium meum & cithara.* Ita fecit S. Franciscus Seraphicus, qui crucis citharam pluri quàm angelicam faciebat chelim, unde non incongruè de eo ille Poëta Christianus ex illius persona cecinit, dum in raptu illo & extasi Crucifixum apprehendit:

*Desine dulciloquos ales impellere chordas,
Nam tantum nequeunt corda tenere melos.
Hæc cruce sit requies, crux hæc mihi cantet in aure,
Præstat enim voces hujus amasse Lyra.*

Lyræus de
Chr. Pat. l. 6.
cap. 7.

Procop. lib. 4. Vand. & aliã. 5. Gilimer Vandalorum Rex pluribus insolens victoriis, & idcirco prosperã fortunã abusus, ubi tandem à Belisario acie devictus est, ad montem excelsum Numidiæ in Africa confugit, in quo exilio panem à reliquis amicis sibi mitti postulavit, quo famem saturaret, spongiã, quã lacrymas siccaret, & citharam, quã animi leniret dolorem. Anime mi! si in similibus constitutus es miseris, ecce habes panem Angelorum & cibum viatorum, spongiã aceto plenã, quo Crucifixus Dominus tuus in supremo crucis agone potatus est, quã tuas siccare potes lacrymas, & citharam, Dominicã crucem, quã tuum poteris lenire dolorem.

Hac citharã S. Crucis comprimis usus est S. Dunstanus Episcopus, qui psalmos cum cithara, juxta mentem Davidis solebat decantare: *Præcinite Domino in confessione, psallite Deo nostro in cithara.* Et ecce cum aliquando citharam suã ad parietem suspendisset, & paulò post cubiculum suum de novo intrasset, cithara illa sine alicujus moventis impulsu per se ipsã suaviter sonare, & illam antiphonã, quam Ecclesia in festo plurimorum Martyrum in secundis vesperis adhibere solet, lætã voce & proprio choralis tono decantare cœpit: *Gaudent in cœlis anima Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: Et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, idcirco cum Christo exultant sine fine.* O anime mi, & amator S. Crucis, ama hanc citharam, & cithariza quotidie in ea saltem per breve temporis spatium, & experieris in obitu tuo similem felicem tonum & prædictã antiphonã: *Gaudent in cœlis anima Sanctorum &c.*

Petr. de Natal. in Catal. SS. lib. 8. c. 49.

6. Vidit quondam in raptu dilectus ille Christi Discipulus Agnum supra montem Sion stantem, & cum eo plura Sanctorum & Electorum millia circumstantium, ac laudantium DEUM, citharasque suas apprehedentes, novumque canticum DEO & Agno ab origine mundi in suis typis occiso, & nunc post passionem suã redivivo accinentes: *Et vocem, quam audivi, sicut citharæ dorum citharizantium in citharis suis &c.* Observa: Citharizantes illi in cœlesti regno sunt illi, qui sese Christo crucifixo prius in vita sua conformarunt, qui crucis mortificationem in corpore suo portarunt, qui carnem suã cum vitiis crucifixerunt; isti nunc in cœlo citharizant cum Davide DEO & Agno.

Imitare horum Sanctorum exemplum, & misericordias Domini in æternum decantabis.

